

معصومه صفایی راد

سفرنامه

سفرنامه و عکس های بوسنی و هرزگوین

سفرنامه صفايي ران

سرشناسه: صفايي ران، معصومه، ۱۳۷۲ -
عنوان و نام پديدآور: به صرف قهوه و پیتا! سفرنامه و
عکس‌های بوسنی و هرزگوین / نویسنده معصومه صفايي ران.
ملاحظات نشر: تهران: شرکت انتشارات سوره مهر، ۱۳۹۹.
مشخصات ظاهري: ۲۰۸ ص. مصور.
ابعاد: ۵-۲۸-۱۳-۹۷۸-۶۰۰۰۰۳۰۰۸
سبک نگارش: کتابت نویسی: فایا
عنوان بکسر: سفرنامه و عکس‌های بوسنی و هرزگوین
رجح: بوسنی و هرزگوین -- سیر و سیاحت
موضوع: Bosnia and Hercegovina -- Description and travel
موضوع: سفرنامه، معصومه، ۱۳۷۲ -
رده‌بندی کنگره: ۹۵۱۶۶۷
رده‌بندی دیویی: ۹۹۷۴۲۰۲۲
شماره کتابشناسی ملی: ۶۱۵۰۲۸

بالسکن
بارکسدر
نظرسنجی
این کتاب
شرکت
نماید.

انتشارات سوره مهر (وابسته به حوزه هنری)
مرکز آفرینش های ادبی / کارگاه قصه و رمان

www.sooremehri.ir

به صرف قهوه و پیتا

سفرنامه و عکس های پوستی و هرزگوین

نویسنده: معصومه صفایی راد

مطابع جلد: امیر نجفی

چاپ و صحافی: واژه پرداز اندیشه

چاپ اول: ۱۳۹۹

شمارگان: ۱۲۵۰ نسخه

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۳۰۳۴۵۰-۵

نشانی: انتشارات: تهران، خیابان حافظ، خیابان رشت،

پلاک ۳۳، تلفن: ۰۲۱-۶۱۹۴۲۰۰، دورنگار: ۶۶۴۶۹۹۵۱

فروشگاه مرکزی: تهران، خیابان سمیه، نرسیده به خیابان

حافظ، جنب وزه ۵، ری، پلاک ۲۴۵۰، تلفن: ۰۲۱-۸۱۹۴۹۷۹۱

فروشگاه انقلاب: تهران، خیابان انقلاب، میدان انقلاب،

جنب سینما بهمن، پلاک ۱۰۳۳، تلفن: ۰۲۱-۶۶۴۷۶۵۶۸

فروشگاه اصفهان: اصفهان، میدان انقلاب، سینما ساحل،

کدپستی: ۸۱۳۳۶۱۴۵۱۱، تلفن: ۰۶۱-۳۲۲۲۱۰۳۱

Soore Mehri

Mehrak.ir

@soore_mehri

(پنج خط) ۶۶۴۶۰۹۹۳

۰۲۱-۱۱۴۴۱۱۵۵

۳۰۰۵۳۱۹

نقل و چاپ نوشته ها منوط به اجازه رسمی از ناشر است.

دانلود کتابخوان سوره مهر

با وارد کردن کد تخفیف (hisamaj) در اولین خرید خود از کتابخوان سوره مهر ۵۰٪ تخفیف بگیرید.

۲۲

سِلَام سَارايوو

۱۸

استانبول؛
بوی مُلایم
جلیک و دریا

۸

مُقَدِّمه

۱۶۴

مُستار؛
قوسِ سنگی

۱۳۶

درباره سارایوو

۵

نیزوک - سربرنیتسا،
مسیر سبز

۱۹۱

خُداحافظ سارایوو

۱۸۰

ویسوکو؛
نصفِ جهان

— بوسنی؟! —

این اولین انتشار کسانی است که می‌شنوند راهی کجا هستید. این سؤال را بلااستثنا همه می‌پرسند؛ از خانواده و فامیل و دوست و آشنا گرفته تا کارمند بانکی که برای دریافت ارز مسافرتی می‌روی! یک جورهایی می‌خواهند بگویند حالا این من همه پیامبر جرجیس را پیدا کردی؟! مخصوصاً که لنگ‌لنگان زبان فرانسوی هم بلد باشی و آن‌ها از علاقه‌ات به فرانسه و ایفلش باخبر باشند مخصوصاًتر اینکه سفر اولت باشد به خارج از کشور (کربلا وطن است. خارج حساب نمی‌شود!). برای سفر اول انتخاب‌های ساده‌تر و جذاب‌تر و ارزان‌تر چه دارد که اولینش همین کشور دوست و همسایه ترکیه. نشد گرجستان. نشد آلبانی. پس ما چرا بوسنی و هرزگوین می‌رویم؟

من دهه هفتادی از همه‌جا بی‌خبر، تا کمی قبل‌تر از سفرم تنها پیژمه که از بوسنی شنیده بودم اسم تیم فوتبالشان بود که گهگاهی در سال‌های نه چندان دور با تیم ملی بازی دوستانه انجام می‌داد و به سبب چهره بازیکن‌هایش هم فهمیده بودم که اروپاست نه اخیانا آفریقا.

بوسنی وقتی برای من مسئله شد که از جنگش شنیدم. فایل کتابی دست

من گرافیک خوانده رسید برای طراحی جلد. توفیق اجباری شد که برای نقش روی کتاب آن را بخوانم. کتاب خاطرات دختری مسلمان بود در جنگ و خواندنش همانا و علاقه مند شدن من به بوسنی همانا. ژانر تاریخی و جنگی همیشه موضوع مورد علاقه من برای مطالعه بوده؛ به خصوص فیلم‌ها و رمان‌های مربوط به کشتار یهودیان در جنگ جهانی دوم و بعد خواندن این کتاب با نسل کشی‌ای روبه‌رو شده بودم که عجیب سوت و کور مانده بود حتی برای منی که واقعاً دنبال دانستن بودم. بوسنی برای من سوال شده بود. دنبالش کردم. خواندم و خواندم. ولی صرف خواندن سیرم نکرد و می‌خواستم بی‌نمیش. هیچ چیز جای دیدن را نمی‌گیرد.

توی همین گشتی‌های به آدم‌هایی رسیدم که خیلی بیشتر از من درباره بوسنی می‌دانستند و دغدغه‌اش را داشتند. فهمیدم ایران در بوسنی شهید هم داشته و آشنایی من با پسر شهید، سول حیدری دریافت جدیدی بود برایم از این کشور. از آنجایی که خواستن توانستن است و گشتن پیدا کردن، من هم بالاخره گم‌شده‌ام را یافته‌ام. گم‌شده‌ام گروهی بود که قرار بود به بوسنی سفر کنند. وقتی اسمم را نوشتم ترسناک‌ترین بودم که قبول نمی‌کنند. توی فراخوان گروه از پزشکان و هنرمندان و ... سوت کرده بودند و من تا آن روز فقط گاه و بی‌گاه چیزهایی نوشته و ترجمه کرده بودم که فکر نمی‌کردم به کار رزومه‌ام بیاید. در عوض سر تا به پا علاقه‌مندم به شوق برای دیدن و دانستن!

در بحران نوسانات ارزی، هزینه این سفر قیمت بلیت بود به اضافه پانصد و پنجاه یورو پول غیررایج مملکت! پولی که باید خود خودم جور می‌کردم. کار چندان راحتی نبود. ولی از یک جایی در زندگی‌ام تصمیم گرفته بودم با تمام دردسرها به سفر جدی‌تر فکر کنم و بوسنی برای من قدم اول بود.

این کشور به ایرانی‌ها سخت ویزا می‌دهد و ما به لطف دعوت‌نامه معتبرمان از کالج فارسی-بوسنیایی ساریوو ویزا گرفتیم. ما، یک گروه سی نفره شامل دکتر، نویسنده، مستندساز، روزنامه‌نگار، فعال فرهنگی، و ... قلک‌هایمان را شکستیم و تصمیم گرفتیم با همه حرف و حدیث‌ها به بوسنی برویم.

مد از این سفر- که درست در روزهای جام جهانی فوتبال ۲۰۱۸ روسیه انجام شد- تصمیم گرفتیم از آن بنویسم تا حداقل بقیه هم‌نسل‌هایم چیزی بیشتر از فوتبال از بوسنی بدانند. قطعاً این همه بوسنی نیست و من هم چنین ادعایی ندارم. این در واقع بوسنی و هرزگوینی بود که من دیدم.

از تک‌تک هم‌نسل‌هایم ممنونم که هر کدام بخشی از لحظات این سفر را رقم زدند. هر یک شایسته‌اشما در این خطوط چندان نبینیدشان، ولی قطعاً قسمت عمده لذت سفر برای من همراهی با آنها بود.

حالا با همه این حرف‌ها ما چای و هرزگوین می‌رویم؟!

